

end den nu er. Dette er den Hovedgrund, som har faaet Overvægten hos mig, saa at jeg troer at burde gaae ind paa det foreliggende Lovforslag ligesom paa det tidligere. Det kan ikke skjules og er ikke skjult for Noget, som vil lægge Mærke til, hvad der foregaaer, at slige Anlæg bidrage til at aabne Erhvervsfilber, og at dette atter fører til, at Skatteevnen bliver større. Saaledes kan det paa Thyen, som dog ikke staaer saa meget langt tilbage i Udvikling, ubetinget paavises, at Banen har virket gavnligt i den Retning. Paa de Steder, hvor Tilslutningen til Banen finder Sted, have Forholdene ført med sig, at der har bosat sig Folk, der ernære sig der, blive velhavende, komme i god Drift og derved faae Evne til at betale en større Skat end tidligere, og at dette i en langt høiere Grad vil blive Tilfældet paa Vestkysten af Jylland, derom er jeg overbeviist. Jeg lægger ikke saa ringe Vægt paa, at Staten fra sit Standpunkt bidrager til, at Jylland for Fremtiden saavidt muligt kan modtage vor Overbefolkning, saa at den kan bosætte sig og leve vel der, istedetfor at drage andetsteds hen. Jeg har den Overbeviisning, at disse Anlæg ville føre med sig, at de Egne, som nærmest ville komme til at have godt deraf, ville blive mere productive, at skjulte Kræfter ville udvikle sig der og at de forskjellige Districter i Aarenes Løb ville faae langt større Kraft til at bære sælles Byrder med os Andre end hidtil. Dette er min Hovedbetragtning, og forsaavidt troer jeg, at de tabellariiske Oversigter og Beregninger, som ere fremkomne fra forskjellige Sider, om saa Aar ikke længere ville holde Stik, naar først de Midler, her er Tale om, ere komne til at virke. Jeg erkjender de vægtige Grunde, som kunne ansøres imod for Dieblisset at sætte sig for saa store Udgifter, men det forekommer mig rigtigt at sige: Enten—Eller. Enten stemme mod hele Loven eller tage den, som den er. Vedtages Mindretallets Forslag, vil jeg stemme mod Loven som aldeles overflødig, thi vi behøve ikke at fortælle en kommende Rigsdag, at den kan bevilge Penge til en vestjydsk Havn; dette er allerede hjemlet i Grundloven.

Suyen: Jeg nødes virkelig til endnu engang at anføre, at, hvad den ærebe Taler

nu fremsatte angaaende Mindretallets Endringsforslag, berøer paa en fuldstændig Misforstaaelse. Vedtages dette Endringsforslag, har Lovgivningsmagten sagt, at der skal anlægges en Havn ved Esbjerg, at den skal være færdig den 1ste Januar 1874, og at de dertil fornødne Penge skulle bevilges ved de aarlige Finantslove. Naar Lovudkastet vedtages uforandret som det foreligger, er der bevilget 200,000 Rb. for det næste Finantsaar, hvorimod de manglende 400,000 Rb. endnu ikke ere bevilgede, men ville blive bevilgede paa en kommende Finantslov. Vedtages derimod Forslaget med den af os foreslaaede Endring, vil Udcastet komme i fuldstændig Overensstemmelse med Forslaget om Udvidelsen af det jydskke Jernbanenet; thi der staaer i det sidstnævnte Forslag, hvormeget de projecterede Baner ville koste, men der er endnu ikke bevilget en eneste Skilling dertil; de nødvendige Udgifter dertil ville først blive optagne paa de aarlige Finantslove, og ville ikke kunne afholdes uden at være optagne paa disse. Det er det Samme, der er foreslaaet ved vort Endringsforslag, og naar det ærebe Medlem har sagt, at der skulde ligge, jeg kan gjerne sige, noget efter hans Mening Undersundigt deri, og at Hensigten skulde være derved at afhyde Lovforslaget bort, da har dette ikke været Forslagsstillernes Mening og ligger heller ikke i dette Endringsforslag. Det forekommer mig at være stillet saa moderat, at hvis de ærebe Medlemmer ville imødekomme Mindretallet for at faae det med til at stemme for Loven, vilde det ikke kunne gjøre det paa en bedre Maade end ved at vedtage det af os stillede Endringsforslag.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til, hvad den ærebe sidste Taler nu ansørte, tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger, idet jeg haaber, at vi dermed skulle være komne til en Afslutning af denne Sag. Jeg skal villigt indrømme det ærebe Medlem, at det, han betegnede med et Ord, som jeg ikke skal gjentage, ikke ligger i Mindretallets Forslag; det er jo netop derved, at de, som jeg allerede før bemærkede, paa en heldig Maade adfille sig fra det Forslag, som vi igaar havde til Behandling. Men der er dog en ganske væsentlig Om-